

Hoofdstuk 1

Badend in het zweet wordt Suzan wakker. Ze rilt over haar hele lichaam. Ze voelt zich ziek. Hoofdpijn, misselijk, warm en koud tegelijk en ze is ontzettend moe. Ja hoor, het is weer eens zover. Ze heeft weer te veel van zichzelf gevegd. Dat wordt dus weer een dagje rustig aan doen en dan is ze er morgen weer. Wat een geluk dat het zaterdag is en dat ze niet hoeft te werken.

Het laatste anderhalf jaar is het wel vaker gebeurd dat ze ineens ontzettend moe werd en zich daardoor ook ziek voelde. De huisarts kon niets vinden. Alle bloeduitslagen waren goed. Maar toch blijven de klachten. En dan wordt het al gauw op iets psychisch geschoven. Terwijl zij zeker weet dat het daaraan niet ligt. Wat een geluk dat ze een doorzetter is en niet zielig in een hoekje gaat zitten. Even een beetje gas terug en dan er weer vol goede moed tegenaan.

Een paar weken voor hun trouwen is dit allemaal plotseling weer opnieuw begonnen. Eerst dacht ze nog dat het kwam door de drukte in verband met de voorbereidingen van hun huwelijk. Gelukkig heeft ze wel volop van de schitterende dag kunnen genieten. Alleen jammer dat het zo koud was en vaak regende en dat voor eind juni.

Maar goed, dat is nu al meer dan twee maanden geleden. En nog voelt ze zich vaak niet fit. Ach, naar de huisarts gaan heeft toch geen zin. Straks maar eens op het internet gaan kijken of ze daar iets wijzer van wordt. Daar kun je best veel vinden, maar ze zorgt er wel voor dat ze niet is zoals sommige mensen. Die denken bij het minste geringste dat zij aan een bepaalde aandoening lijden, terwijl dat helemaal niet zo is. Daar kun je je leven

behoorlijk mee verpesten. Alle zorgen om niets.

Naast haar ligt Patrick heerlijk te slapen. Hij heeft niet door dat zijn vrouw zich weer niet lekker voelt. Ze gaat even naar het toilet, neemt wat water met een paracetamol en kruipt rillend weer in bed. Ze valt al snel weer in slaap.

De volgende morgen maakt Patrick haar om elf uur wakker.

‘Goedemorgen, schone slaapster. Lekker geslapen?’ vraagt hij. Hij schrikt ervan hoe ze er uitziet.

‘Jeetje Suzan, wat is er met jou aan de hand? Je ziet er niet uit. Ben je ziek?’

‘Oh, is het zo duidelijk te zien?’ vraagt ze. ‘Ik voelde me vannacht inderdaad weer niet lekker. Maar het gaat nu al een stuk beter. Ik hou me vandaag wel een beetje rustig en dan gaat het wel weer. Maandag ben ik gewoon weer op het werk, hoor. Ze hoeven niet te weten dat ik me weer niet goed voel. Dan hebben ze weer iets om over te zeuren.’

Suzan werkt voor zesendertig uur in de week bij een accountantskantoor. Ze heeft standaard op woensdag een dag vrij. Dat is het voordeel van iedere dag negen uren werken, verspreid over vier dagen. En de woensdag breekt de week zo lekker doormidden. Dan krijgt ze weer nieuwe energie, zodat ze de laatste twee dagen van de week beter vol kan houden. En dan lekker weekend om uit te rusten.

De laatste tijd voelt ze gewoon dat haar baas haar in de gaten houdt. Niet dat ze haar werk niet goed doet, maar gewoon hoe ze er af en toe uitziet. Laatst moest ze bij hem komen en toen vroeg hij of het wel goed met haar

ging. Ze had zich in korte tijd een paar keer ziek moeten melden, omdat het gewoonweg niet meer ging. Toen had haar baas aangegeven dat ze misschien beter een stapje terug kon doen, niet meer bij hem op de toch wel drukke afdeling werken, maar op de administratie. Daar was het toch een stuk rustiger en misschien wel beter voor haar. Ze had aangegeven dat ze dit werk juist zo leuk vond en dat ze misschien inderdaad wel iets minder wilde gaan werken. Het liefst vierentwintig uur in de week. Maar daar was geen gelegenheid voor op deze afdeling, had hij gezegd. Tja, er was nu ook geen interne vacature, zodat ze misschien toch beter naar een andere afdeling kon gaan, dus moest ze wel doorbijten.

‘Weet je wat wij straks gaan doen? Even lekker weg. We rijden gewoon met de auto naar de Veluwe en mocht je puf hebben om even te wandelen, dan doen we dat. Lukt het niet, geen nood. Dan zijn we er gewoon even lekker tussenuit geweest.’

Ze is zo blij met een man als Patrick. Hij doet niet moeilijk als ze niet fit is. Hij accepteert het gewoon. Laatst gaf hij wel aan dat het jammer is dat ze niet meer zoveel kunnen doen als in de begintijd van hun relatie. Ze gingen toen vaak hardlopen of lekker mountainbiken in het bos. Ook het maken van lange bergwandelingen vielen hieronder. In de zomervakantie heeft hij wel gezien dat het echt niet ging. Ze ging vroeg slapen en kwam pas tegen de middag geradbraakt uit bed. Dus hebben ze veel tochtjes met de auto gemaakt en op die m